

- „Megtérés keresztsége a bűnök bocsánatára”(3,3) – ApCsel 2,38
- János mint az Úr útkészítője. „Minden hegy és halom megalacsonyíttatik...”. Nehéz munka fizikai és lelki értelemben is. Isten végzi, és felhasználja az embert. Olyan embert használ fel, akinek a szívéhez már elkészült az Ő útja, és be is vonult.
- Útkészítők vagyunk másokhoz.
- Akadály („hegy és halom”): engedetlenség, Isten valamely üzenetével szembeszegülés („én jobban tudom”). Ha én még itt tartok, akkor felszólításként hangzik: „meg kell alacsonyítani, el kell egyengetni” – meg kell aláznom magam Isten előtt, egyenesen (őszintén) kell megvallanom a bűnömet, az engedetlenségemet.
- Jánoshoz kimegy a sokaság. A létszám még nem jelent ébredést. Kimennek „prófétát látni” (400 éve nem volt). Jánost ez nem téveszti meg. Ő továbbra is hirdeti a „megtérés keresztségét a bűnök bocsánatára”. Ehhez az embereknek fel kell ismerniük a bűnt.
- Rámutat a nem egyenes (nem őszinte) szándékra: a sokaság, ha fel is ismeri bűnét, csak a harag elől akar menekülni, nem akar megváltozni. Kell beszélnünk a bűnről és Isten haragjáról (Róm 1,18–), de az igazi megváltozást (megváltozni akarást, új életre vágyást) csak Isten Szentlelke tudja kimunkálni. Kell ezért könyörögni, de mindenekelőtt hálát kell adnunk, hogy Ő akarja (anélkül lehetetlen volna, hiába könyörögnénk) – és szólnunk kell arról, hogy Ő ezt akarja, és ezt tette lehetővé Jézus áldozatával. – Isten Szentlelke készíti az utat az ember szívéhez, az ember szerepe ebben csak az, hogy „igazat ad Istennek”.
- „Teremjetelek megtéréshez méltó gyümölcsöket”. Megtéréssel összhangban lévő; Isten térített meg, Őhozza méltó gyümölcsök. Cselekedetek (János konkrét válaszokat ad a „mit tegyünk” kérdésekre).
 - o Ha tőlünk kérdezik, hogy mit tegyenek, tudunk-e válaszolni? Mit kell mondanunk? Olyan cselekedeteket, amelyeket csak a hívő tud megtenni (ill. Krisztus benne), pl. szeressétek ellenségeiteket? Hagyjanak el (még nem hívőként) bizonyos konkrét bűnöket, pl. hogy figyelni tudjanak Isten szavára?
 - o Mi mit tegyünk? – Pl. küzdjünk, ha eddig nem vagy nem eléggé küzdöttünk lelkek megmentéséért? Példa? 2Móz 2,1–10. Ne nyugodjunk bele, hogy „ezek a lehetőségek, ezek a korlátok”.
- A fejsze a fák gyökerén van. „A fejsze Őt sújtotta mindnyájunk bűnéért” – de itt a Krisztusban hívők (Őt vallók) gyümölcseiről van szó. Lehet, hogy sok szépet tudunk mondani Őróla (és kell is beszélnünk róla, mert a hit hallásból van), de nem mindegy, hogy (csak) Krisztusról beszélek, vagy „Krisztus beszédét” szólok. Az Ő beszédét csak akkor szólhatom, ha bennem van, és ha bennem van, akkor cselekszik is, így lesznek gyümölcsök.